

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 21. Mulieres eruditas plerumq. libidinosas esse, duorum poëtarum testimonijs confirmatum. Iuuenalis locus cum quodam Platonis collatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

distinaram. sed ea inspectio iter mihi aperuit ad tollendum ex eo loco mendam alteram. nam quod statim subiicit Fabius: *Gloriam qui spreuerit, veram habebit*: vix verum videtur, ita simpliciter, & sine vlla adiectione prolaturum. quid enim? ἀφιλότιμον ἦ, laudi ne datur, an in vitio ponitur? quam multi gloriam spernant ignavi & nulli pretij homines! Cum igitur in meo libro legatur, *Gloriam quam qui spreuerit, veram habebit*: conicio legendum, *Gloriam vanam qui spreuerit, veram habebit*. sic enim & verior erit sententia, & illa contrariorum relatione ornator, & melius cohererebit cum eo quod paulo supra dixerat Fabius: *Resistes autem aduersus famam rumoreisque hominum si satis firmus fueris: si te neque collega vana gloria, neque tua falsa infamia mouerit*. quam facile verò librarius in eo labi poterit, cum quis facile videat, λεπτολογεῖν non est meum.

Mulieres eruditas plerumque libidinosas esse, duorum poetarum testimoniis confirmatum. Iuuenalis locus cum quodam Platonis collatus.

CAP. XXI.

VAFFERRIMVS poëta, qui que omnia suæ tempestatis hominum vitia & nouerat optimè, & infectabatur liberrimè, Iuuenalis, in ea satyra, qua mulierum improbitatem detexit, non obscure significauit, displicere sibi mulieres eruditas, & disertas.

Non habeat, inquit, matrona, tibi qua iuncta recumbit,

Dicendi genus, aut curtum sermone rotato

Torqueat enthymema, nec historias sciat omnes.

Euripides quoque, magnus & ipse mulierum osor, est dictus est à quodam eas odisse in choro, amare in choro, eiusdem sententiæ fuit. putauit enim, id quod res est,

Mureti
ia Lektionen
LIII
25

res est, caras & ingeniosas feminas promptiores & acutiores esse ad struendas machinas, quibus decipiant viros. itaque apud eum ita Hippolytus loquitur

Σοφίῳ ἢ μισῶ. μὴ γὰρ ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις

Εἶν φρονέουσα πλείον, ἢ γυναικὶς χέλι.

Τὸ γὰρ πανέργον μέλλον ἐντίκτει Κύπρις

Εν τ' σφαῖσιν. id est,

Odi eruditam. ne mea vñquam sit domi,

Quae plus sciat, quàm mulierem scire expedit.

Namque eruditus ipsa maiorem Cypru

Astutiam indit.

& sanè non nimis pudicas esse ingeniosas & eruditissimas mulieres, fidem facere poterit Sappho. neq. mirum multas enim historias legunt, peccare, ut ait Flaccus, docentes. sed in iis quæ supra retuli Iuuenalis verba constat, metaphoram esse à iaculis sumptam, quæ brevia cùm sint, rotando torqueri solet. eadem autem rem vsus est Plato; cùm Lacedæmoniorum loquentium consuetudinem exponeret, quos ait, initio videri solitos rudes & imperitos; sed postea torquere ac vibrare breue aliquod dictum: ut is qui cum disserabat, puer præ ipsis videretur. eius verba sunt: εἰ γὰρ ἐστὶν ἡμεῖς Λακεδαιμονίων τῶ φαιλοτάτῳ συγγένει, τὰ μὲν παλαιὰ ἐν τοῖς λόγοις ἀρήσει αὐτὸν φαῦλόν τινα φαινόμενον. ἔπειτα ὅτι αὐτὸς τὴν λέγόμενον, ἐπέβαλε ῥῆμα ἄξιον λόγου. Ἐραχὺ ἢ κατεραμμένον, ὡς περ δεινὸς ἀκοντιστὴς, αἴσθησεν ἡμεῖς ἢ προσδιαλεγόμενον παιδὸς μηδὲν βελτίον.

Iphicratis multa dicta, quibus elatus & excelsus ipsius animus ostenditur. CAP. XXII.

RERVVM bellicarum gloria non ætatis modò suæ imperatores vicisse, sed superiorum etiã quemlibet adæquasse Atheniensis Iphicrates dicitur. idemque